

[Elsie-Merete Ross.]

Jeg læste i går forhandlingerne igennem og hæftede mig dér specielt ved nogle udtalelser af det ærede medlem hr. Finn Poulsen. Det ærede medlem sagde, at de tre hovedspørgsmål, som lovforslaget rører ved, kunne venstre sådan set ikke have så meget imod. Reglerne byggede ikke på principper, som venstre principielt havde noget imod. Den gradvise lempelse af begrænsningerne i adgang til lejeforhøjelse var venstre principielt enig i. Det var den vej, vi skulle gå, men venstre ønskede dog, at vi skulle gå den noget hurtigere. Angående kontrol med ombygning og kontrol med klubværelser var der heller ikke noget, der principielt skilte. Så vidt jeg kan forstå, er der altså i de tre hovedspørgsmål efter det ærede medlems eget udsagn intet, der principielt ikke kan godtages. Men alligevel vil det ærede medlem ikke stemme for lovforslagets vedtagelse. For mig ser det ud som en tom demonstration, hvis betydning jeg ikke forstår.

Det ærede medlem sagde også ved første behandling, at venstre var villigt til fordomsfrit samarbejde. Han skitserede, hvad venstre ville. Den første del af skitsen drejede sig om byggeriet, som ikke direkte vedrører dette lovforslag. Den anden del af skitsen holdt sig til huslejeområdet, og dér ville venstre være med

„i en overgangsordning og lejerbeskyttelsesforanstaltninger, og hvad det alt sammen hedder“.

Det er jo faktisk det, lovændringerne drejer sig om, selv om det er i en meget moderat form — det skal jeg gerne indrømme — men vejen er den rigtige, som det ærede medlem selv sagde. Det ærede medlem sagde, at venstre havde rejst nye ideer; dog blev kun én idé nævnt, nemlig lejerens ret til at være ejere af deres egne lokaler og lejligheder. Det er en tanke, der for lang tid siden er blevet fremsat fra radikal side, og som jeg selv kan gå stærkt ind for, men forslag derom kunne det ærede medlem vel ikke forvente i forbindelse med denne lov, da den nedsatte kommission endnu ikke er færdig med sit arbejde.

Yderligere om samarbejdet siger det ærede medlem:

„Naturligvis skal vi i et sådant samarbejde have indrømmelser, det er klart.“

Jeg vil ikke på forhånd udelukke, at jeg ikke gerne ville have medvirket til at give det ærede medlem indrømmelser, men jeg synes, det måtte forudsætte, at det ærede medlem enten havde stillet ændringsforslag til lovforslaget eller havde foreslået, at andre paragraffer i lejeloven blev taget op til revision. Så havde der været noget rent konkret at tage stilling til og eventuelt give indrømmelser til. På grund af sygdom var der et udvalgmøde, jeg ikke var med til, men jeg har ikke fået refereret, at der blev stillet konkrete forslag, der er blevet afvist. I øvrigt kan ændringsforslag vel overhovedet ikke afvises, men må komme til afstemning her i salen. Nu sagde det ærede medlem for et øjeblik siden, at der ikke havde været tid til at fremsætte ændringsforslag. Jeg må dog lige gøre opmærksom på, at forslaget er fremsat den 14. februar, og at der dog således er gået mere end en måned, siden forslaget blev fremsat.

Ved første behandling nævnedes jeg, at oppositionen, som har beskæftiget sig så meget med huslejespørgsmål, vel også måtte have færdigudarbejdede planer til spørgsmålets løsning, og jeg opfordrede oppositionen til at komme frem med dem, så de kunne indgå i de almindelige drøftelser. Til min skuffelse sagde det ærede medlem hr. Finn Poulsen, at der ikke forelå detaljerede planer. Det ærede medlem hr. Thestrup mente ikke, oppositionen skulle udforme lovforslag angående boligpolitikken. Principielt kan jeg ikke se, at der skulle være noget til hinder for det. Oppositionen har da fremsat lovforslag på andre områder, så hvorfor ikke også på dette område? Nu er der altså ikke andet at gøre end at konstatere, at oppositionen hverken har fremsat lovforslag eller ændringsforslag til det fremsatte lovforslag, og så kan man jo gøre sig sine egne tanker om, hvorvidt det skyldes, at oppositionen ikke har evnet det eller ikke har haft mod til det.

Jeg ser, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen har fremsat den tanke, at formandskabet i det økonomiske råd burde tage bolig- og huslejespørgsmålet op til undersøgelse. Ikke mindst i det radikale venstre har vi med stor tilfredshed konstateret, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen nu har ændret opfattelse af det økonomiske